

Студијски програм: Комуникологија – ДС		
Назив предмета: Теорија комуникације I		
Наставник: др Мирко М. Милетић, редовни професор		
Статус предмета: обавезни главни		
Број ЕСПБ: 8		
Услов: завршене дипломске академске студије		
Циљ предмета: Целовито овладавање општим теоријама о комуницирању и из њих изведених модела комуницирања; разумевање друштвених и научних услова у којима су настајале опште теорије о комуницирању; препознавање међузависности различитих филозофско-научних оквира и сазнајних постулата у теоријама о комуницирању; разликовање доминантних парадгми и праваца у корпусу теорија о комуницирању; уочавање њихових епистемолошких импликација у проучавању комуницирања као свепрожимајућег феномена социјалног живота; способност вредновања научног значаја најважнијих класичних теорија у савременим истраживањима комуникационе праксе човека.		
Исход предмета: Теоријско-методолошка оспособљеност, у комуниколошком научном оквиру, за самостална научна истраживања различитих аспеката комуникационе праксе човека у контексту савремених друштвених промена.		
Садржај предмета: Теорија, модел, парадигма, теоријске парадигме у истраживању и промишљању комуницирања, комуницирање, теорије комуницирања. Рани теоријски концепти о комуницирању. Биологистичко-механистичка <i>S-R (H-O)</i> теорија о комуницирању. Теорија индивидуалних разлика и селекције у комуницирању. Теорија интеракције у примарним групама. Социјално-културни модел комуницирања. Драматуршки модел комуницирања. Семиотички и херменеутички приступ комуницирању. Теорија комуницирања као симболичке интеракције. Теорија прикривеног експеримента у комуницирању. Теорије о сазнајној несагласности, равнотежи, сарадњи, размени, конфликту и игри у комуницирању. Оријентацијски <i>ABX</i> модел комуницирања. Теорија комуницирања као парасоцијалне интеракције. Математичка теорија и модел комуницирања. Обрасци протока и коришћења информација.		
Литература: 1. Врег, Ф. (1975/1991): <i>Друштвено комуницирање/Демократско комуницирање</i> ; Загреб/Сарајево: ЦИП/НУБ БиХ. 2. Рирдон, Кетлин (2002): <i>Интерперсонална комуникација – гдје се мисли сусрећу</i> ; Загреб: Алинеа. 3. Богданић, А. (1996): <i>Комуникологија, водећи правац</i> ; Београд: Чигоја. 4. Винер, Н. (1964): <i>Кибернетика и друштво</i> ; Београд: Нолит. 5. Меклуан, М. (1971): <i>Познавање општина – човекових продужетака</i> ; Београд: Нолит. 6. Еко, У. (2001): <i>Границе тумачења</i> ; Београд: Паидеиа. 7. Јанићијевић, Ј. (2000): <i>Комуникација и култура</i> ; Сремски Карловци – Нови Сад: Издавачка књижевница Зорана Стојановића. 8. Гофман, Е. (2000): <i>Како представљамо себе у свакодневном животу</i> ; Београд: Геопоетика. 9. Јунг, К. Г. (1996): <i>Човек и његови симболи</i> ; Београд: Народна књига. 10. Лангер, С. (1967): <i>Филозофија у новом кључу</i> ; Београд: Просвета. 11. Рот, Н. (1982): <i>Знакови и значења</i> ; Београд: Нолит. 12. Schram, W. ed. (1963): <i>The science of human communication</i> ; New York: Basic Books. 13. Schram, W. (1973): <i>Men, Messages and Media</i> ; New York: Harper and Row Publishers.		
Број часова активне наставе:	Предавања: 1	Студијски истраживачки рад: 4
Методе извођења наставе: теоријска настава – усмена предавања и дебата.		
Оцена знања (максимални број поена 100): ауторски рад (оригинални научни рад, прегледни чланак или научна критика на једном ауторском табуку) – 50 поена, одбрана ауторског рада – 20 поена и усмени испит - 30 поена.		